

καὶ γὰρ δὲ νόμος βοηθεῖ καὶ γεννήσεως κοινῆς <ἔνεκα> καὶ τοὺς θεοὺς Ἐρωτοῖς ἡ φύσις ἀποδείκνυσι δεομένους. οὕτω γὰρ ἐρᾶν μὲν ὅμβρον γαῖαν οἵ ποιηται (Eur. fr. 898,7) λέγοντες καὶ γῆς οὐρανόν, ἐρᾶν δὲ ἥλιον σελήνην οἱ 5 φυσικοὶ καὶ συγγίνεσθαι καὶ κνεῖσθαι· καὶ γῆν δὲ ἀνθρώπων μητέρα καὶ ζώων καὶ φυτῶν ἀπάντων γένεσιν οὐκ ἀναγκαῖον ἀπολέσθαι ποτὲ καὶ σβεσθῆναι παντάπασιν, Β ὅταν δὲ δεινὸς ἐρως καὶ ἴμερος τοῦ θεοῦ τὴν ὄλην ἀπολίπῃ καὶ παύσηται ποθοῦσα καὶ διώκοντα τὴν ἐκεῖθεν ἀρχὴν 10 καὶ κίνησιν;

‘Ἄλλ’ ἵνα μὴ μακρὰν ἀποπλανᾶσθαι δοκῶμεν ἡ κομιδῇ φλυαρεῖν, οἷσθα τοὺς παιδικοὺς ἐρωτας ὡς <εἰς> ἀβεβαιότητα πολλὰ λέγοντες καὶ σκώπτοντες, λέγοντες ὥσπερ ὃδον αὐτῶν τριχὶ διαιρεῖσθαι τὴν φιλίαν, αὐτοὺς δὲ νομάδων δίκην ἐνεαρίζοντας τοῖς τεθηλόσι καὶ ἀνθηροῖς εὐθὺς <ώς> ἐκ γῆς πολεμίας ἀναστρατοπεδεύειν· ἔτι δὲ φορτικώτερον δ σοφιστὴς Βίων τὰς τῶν καλῶν τρίχας Ἀρμοδίους ἐκάλει καὶ Ἀριστογείτονας, ὡς ἄμα καλῆς τυραννίδος Σ ἀπαλλαττομένους ὑπ’ αὐτῶν τοὺς ἐραστάς. ταῦτα μὲν οὐ 20 δικαίως κατηγορεῖται τῶν γνησίων ἐραστῶν· τὰ δὲ ὑπ’